

داروهای مورد استفاده در نارسایی قلب

۱. مدرها (به داروهای شماره ۸ مراجعه شود)

۲. دیژیتال ها : مثل دیگوکسین و لانوکسین

دیگوکسین دارویی است که برای مشکلات قلبی از جمله نارسایی قلبی مورد استفاده قرار می گیرد و باعث افزایش توانایی قلب در پمپ کردن خون می شود. در نتیجه برون ده قلبی را افزایش می دهد. همچنین دیگوکسین در افرادی که مبتلا به نامنظمی ضربان قلب یا ضربان سریع می شوند هم تجویز می شود و باعث کنترل و تقویت و آهسته کردن ضربان قلب در آنها می شود. این دارو منشاء گیاهی دارد که از گیاه دیجیتالیس یا گل انگشت دانه بدست می آید و بصورت تزریقی و خوراکی (قرص و شربت) موجود است که فرم تزریقی مصرف داخل بیمارستانی دارد. قرص دیگوکسین بصورت پوشش دار حساس به نور با دوز ۰/۲۵ موجود است.

خود مراقبتی در بیمارانی که دیگوکسین مصرف می کنند بسیار مهم است :

۱-دارو را هر روز در وقت معین بنا به نظر پزشکتان ۵ روز در هفته یا نصف قرص روزانه مصرف کنید.

۲-شما باید نحوه شمارش نبض خود را یاد بگیرید. قبل از خوردن دارو نبض خود را کنترل کنید و در صورت ضربان کمتر از ۶۰ ضربه در دقیقه با صلاحدید پزشک، دارویتان را مصرف کنید.

۳-در صورت بروز هرگونه نشانه مسمومیت با دیگوکسین از قبیل تهوع، استفراغ، اسهال، خستگی، درد معده، کاهش اشتها، آهسته شدن ضربان نبض کمتر از ۵۰، تغییر در بینایی یا دیدن هاله نورانی در اطراف اجسام یا دید زردرنگ (دیدن نورهای زرد)، به پزشک مراجعه کنید.

۴-این دارو جزء داروهای بسیار حساس قلبی بوده و مدت زمان مصرف بیشتر یا کمتر از مقدار دستور داده شده توسط پزشک می تواند عوارض جدی و خطرناک برای شما داشته باشد. بعلت احتمال تداخل دارو با داروهایی چون آمیودارون و کینیدین قبل از مصرف حتماً با پزشک خود مشورت کنید.

۵-چون دفع ادرار از طریق کلیه ها است در صورتی که دچار مشکلات کلیوی هستید به پزشک خود اطلاع دهید.

۶-اگر این دارو با داروهای ادرار آور مصرف می کنید از مواد غذایی حاوی پتاسیم مانند موز، گوجه فرنگی، پرتقال استفاده کنید. زیرا داروهای ادرارآور (فوروزماید و هیدروکلروتیازید) باعث دفع پتاسیم می شوند و کاهش پتاسیم خون نیز باعث افزایش احتمال مسمومیت با دیگوکسین می شود.

۷-از گرمای بیش از حد، کمبود آب بدن در هوای گرم و ورزش شدید خودداری کنید زیرا در اثر کم شدن آب بدن مسمومیت با دیگوکسین رخ می دهد.

۸-از مصرف غذاهای سرشار از کلسیم دو ساعت قبل یا بعد از مصرف دیگوکسین اجتناب کنید.

۹-دارو را با معده خالی و یک لیوان پر از آب میل کنید.

۱۰-مصرف دارو در زمان حاملگی یا شیردهی حتماً با دستور پزشک ادامه یابد.

۱. کاپتوپریل – لیزینوپریل و انالاپریل :

این دسته از داروها باعث بهبود برون ده قلبی و افزایش توان فعالیت قلب می شود و تأثیر آرامبخشی بر روی عروق می گذارد. همچنین این داروها با اثرات کاهنده فشارخون باعث کاهش بار قلب و بهبود عملکرد قلبی می شوند. به همین دلیل قلب بهتر می تواند خون را به تمام بدن پمپ کند. همچنین روند نارسایی قلبی را کند می کند و باعث کاهش علائم بیماری و کاهش بستری شدن بیمار و افزایش طول عمر می شود همچنین باعث کاهش فشارخون نیز می شود. بعضی بیماران با تجویز این نوع داروها دچار سرفه های ناراحت کننده می شود. در صورتی که شما به چنین سرفه هایی مبتلا شدید، پزشک معالج داروهای دیگری را جانشین این داروها می کند. این داروها در بیماران کلیوی با احتیاط مصرف می شود، چون باعث افزایش کراتینین و پتاسیم می شود.

۲. بتابلوکرها (مهارکننده گیرنده بتا) مانند متوهگزال – کاروادیلول – متورال

معمولاً در تمام بیماران نارسایی قلبی مصرف می شوند اما بیمارانی که سابقه آسم و بیماریهای تنفسی دارند معمولاً با احتیاط مصرف شود. این داروها ممکن است سبب گیجی، کاهش فشارخون و کاهش تعداد ضربان قلب شوند. قبل از مصرف این داروها نبض و فشارخون خود را کنترل کنید.

۳. بلوک کننده های کانال کلسیم مثل آمیلودیپین

۴. گشادکننده های عروقی مثل هیدرالازین – ایزوسورباید – نیتروپروساید و نیتروکانتین

در چند روز اول بعد از مصرف این داروها ممکن است احساس سرگیجه، سبکی سر یا غش داشته باشید. برای به حداقل رساندن این علائم باید به آرامی بلند شوید و از جابجایی ناگهانی پرهیزید.

۵. واکسن آنفلوآنزا و پنومونی:

آنفلوآنزا و پنومونی (عفونت ریه)، هر دو می توانند شدت نارسایی قلب را افزایش دهند. شما می توانید با تزریق واکسن در مقابل این عفونتها محافظت شوید. بنابراین توصیه می شود با نظارت پزشک از این واکسن ها جهت پیشگیری از بروز عفونت تنفسی استفاده نمایید.

برای خواندن مطالب بیشتر کتاب مسیر سلامت قلب را از کتابراه دریافت کنید.